

Resum del debat

Síntesi de la transcripció de les intervencions del públic i les respostes dels ponents

MIREIA MASCARELL

Mireia Mascarell, antropòloga i sòcia del CEL'H.

Fa una pregunta dirigida en general a tots els ponents, però suggerida sobretot pel que ha dit en Jordi Borja.

Aquesta intervenció es refereix a l'anàlisi feta pel Jordi Borja sobre la necessitat de dotar als llocs d'una mena d'identitat, perquè la gent els reconegui com a propis i els faci seus. La Mireia es pregunta si l'urbanisme pot fer aquesta funció. En quina mesura l'urbanisme és suficient i pot incidir en què les persones se sentin identificades amb un edifici, un espai, una plaça...?

PURI LOSCOS

Jordi Ferrer, de l'Agència de Desenvolupament Urbanístic (ADU) de l'Ajuntament de l'Hospitalet.

Es dirigeix a Pedro Jáuregui i li pregunta quin ha estat el pressupost aproximat de la inversió per fer possible el programa de transformació de Barakaldo i d'on i com s'han obtingut els diners.

NELLY PEYDRO

Puri Loscos, directora del Museu de l'Hospitalet.

Reflexiona sobre el que ha dit en Jordi Borja. Valora molt positivament el seu discurs pel que fa a la necessitat de tenir en compte, en tota ordenació urbanística, els aspectes culturals, econòmics i socials de l'àmbit concret on s'actua.

En aquest sentit comenta que quan en Pedro Jáuregui ha parlat de les àrees d'oportunitat de Barakaldo, ella pensa que l'Hospitalet té un repte pel que fa al Projecte 2010. En aquest projecte caldrà definir també les àrees d'oportunitat i la definició d'equipaments que donin sentit i enriqueixin les seves propostes.

Menciona espais com el Maremàgnum, el Port Olímpic... on potser no s'ha valorat prou les connexions esmentades dotant a l'urbanisme d'un discurs potent i profund, i que acaben sent uns parcs temàtics que banalitzen el projecte inicial.

Comparteix la sensibilitat del discurs d'en Borja i agraeix els elements exposats, perquè considera que l'Hospitalet no només té l'oportunitat, sinó també ha de tenir la voluntat de vincular el discurs històric als elements patrimonials que encara la ciutat conserva, dotant-los d'una projecció de futur connectant les tres ciutats de què ha parlat el ponent. Tot això és important, ja que les generacions futures han de poder gaudir dels serveis, dels equipaments i dels usos que l'urbanisme pot oferir i aquest urbanisme ha d'estar pensat tenint en compte, és clar, els elements culturals, socials i econòmics.

Nelly Peydró, cap del Servei de Biblioteques de l'Ajuntament de l'Hospitalet.

Demana que es parli de l'urbanisme subterrani, és a dir, del lligam de les noves tecnologies amb l'urbanisme (les connexions a Internet, etc). Planteja que l'Hospitalet en formar part de l'Àrea metropolitana, la seva densitat de població permet un compromís de les operadores i que poguem parlar d'una zona privilegiada en aquest sentit... Però, com es pot intervenir perquè aquestes tecnologies siguin assequibles al conjunt de la població? Demana saber com veuen aquests aspectes els ponents.

Respostes dels ponents

Pedro Jáuregui

1. Sobre el tema econòmic de Barakaldo

Els sòls on s'han fet les inversions comentades, eren llocs ocupats per empreses, indústries que van contraure deutes fiscals importants amb la Diputació i amb la Hisenda local i que finalment van ser embargats, convertint-se en sòl públic. Així, amb aquests sòls, el municipi ha pogut generar plusvàlues. La gestió dels sòls s'ha portat a terme a través d'empreses, d'organismes públics, se'ls ha dotat d'infraestructures, d'equipaments etc. També hi ha intervingut la gestió privada ja que els sòls s'han posat al mercat, per exemple, per a la promoció d'habitatge o per a qualsevol tipus d'activitat privada, sempre en un marc d'ordenació urbanística coherent. En general, s'ha tret profit del moment de bonança econòmica, i tots aquests elements han contribuït a l'èxit del projecte.

1. Sobre la ciutat virtual o d'Internet

Considera que aquest tema pot ser un dels perills d'aquest moments i que caldria fixar unes regles del joc. D'una banda tenim una democràcia que hauria de tendir i assegurar la igualtat dels seus ciutadans i, d'un altra un domini del mercat privat on les infraestructures, les tecnologies, el tipus i el contingut dels serveis està en mans de les empreses, i aquestes òbviament miren la solvència dels seus clients. En Joan Major això ho explica molt bé i diu que la competència entre empreses de tecnologia està molt bé, perquè diversifica el mercat i la pròpia oferta, però cal que la infraestructura sigui pública. Les empreses privades, però, tenen a les seves mans les infraestructures, les tecnologies i la prestació de serveis.

Creu que des del punt de vista polític, aquí al nostre país caldria actuar en la línia de:

- En primer lloc garantir l'accés públic, de fet en diverses ciutats europees s'han dut a terme experiències, com per exemple a Bolonya on s'han comprat partides d'ordinadors per vendre'ls a un preu simbòlic a famílies que no poden comprar-los. Hi ha que generar punts públics d'accés a aquestes tecnologies en diversos indrets, en places, supermercats, equipaments culturals, cibercafès, etc.

- En segon lloc, generalitzar la relació entre els ciutadans a través de mecanismes virtuals, per facilitar la informació, la prestació de serveis, etc. Promoure programes de formació continuada.

- En tercer lloc hi ha un moviment reivindicatiu pendent, hem de manifestar més com a ciutadania el que volem i incidir en què les noves tecnologies no siguin un element més de desigualtat social sinó afavorir tot el contrari.

2. Sobre la contribució de l'urbanisme a la memòria col·lectiva, la qualitat de vida i la convivència ciutadana.

Considera que les dues intervencions han tocat un tema molt agraït i creu clarament que només amb l'ordenació urbanística no es genera memòria col·lectiva. Però el que sí pot fer és no destruir-la. A Barcelona i a l'Hospitalet durant els anys 60 i 70 es va produir una destrucció sistemàtica dels eixos de la vida social i urbana.

A través de les solucions d'ordenació es pot contribuir a dotar de qualitat de vida i de possibilitats de convivència. Existeix el risc de la banalització i això és difícil d'evitar. Existeixen actuacions molt interessants com tot el que s'està fent al voltant del MACBA, del Centre de Cultura Contemporània i la plaça dels Àngels al costat d'altres exemples clarament efímers com el Maremàgnum.

Evidentment aquests parcs responen a una demanda actual i que cal satisfer. Comercialment funcionen i potser el que és més discutible és el lloc on es construeixen. Però, amb el temps aquestes obres urbanístiques quedaran superades i caldrà reorientar el seu ús.